

Keiser sedda mehhist tööd ülle rigi keige sõa-
wåese teáda anda.

3. Kohhe sõa hakkatusses wōtis waensane
Ahsia maal kaks kassakat wang'i, sedda Kar-
siliinas orjaks árramüdi. Monned Turgi
peáliskud, kes neid ollid ostnud, nelli rubla
höbbe rahha mees, wissid neid tük maad seált
árra ühhe mäggise male, kust waewast wålja-
peásed. Seál fibbeda orjusse põlives olli se
ðóð ja páwad nende mótte, fuida ennast waen-
lase käest peásta ja omma wåe jure taggasi-
sada. Peagi kóllas senna Ma nurka heál,
et wennewåggi olli Karsiliina árramoitnud;
ning tätsid need sannimed Turgide suddamed
hirmo ja ahbastussega, agga meie kaks kas-
sakat römoga ja hea lotussega. Kúl núúd
Turgid Karsiliina Rubbernerit wandusid ja
saiatasid, úcteldes tedda liína rahha párrast
meie käte árraannud ollewad, et selle juttos-
ga omma wangid arraks tehha, ehet omma
ennise kartusi warjata. Ruttasid ka ued Tur-
gi rúggimendid liggi ja öhhutasid keikide sees
sedda lotust, et núúd Ahaltsiki lin piddi jáma

woitmatta, agga wenne wåggi selle tuggetva
liína müride ees omma otsa leidma. Segi
oll tühbi lotus, sest se findel lin, kus wågga
maprad mehhed sees ollid tedda hoidmas, pid-
vi ennast peagi meie wåe kätte andma. Agga
keik waenlase wiha ja áhwardaminne ei
saand meie kahhe kassaka julgust allandata,
egga nemimad holinud sest håddast, mis põg-
genejale karta tulleb, waid tahsid enneminne
surra, kui waenlaste párrisorjaks jáda. Kui
juhtus ükskord ðige pimine ð ollema, siis nad
kautasid ennast fallaja seált maiast árra, kus
neid kinnipeti, läksid omma perremeesste tal-
li, wotsid keigeparremad hobbosid, ietusid
selga, ja kutsid peále. Ma olli neil foggo-
ri teádmatta ja üsna wobras, ja waenlased
nende kandus neid taggaaiamas. Agga meh-
hed loothid Jumala peále ja andsid ennast
temma holeks, ja ruttasid metsadest ja rág-
gastikkudest läbbi ikka eddasí, kas teed olli
ees, ehet ollematta. Ja se olli neile õnnekts ja
peástis neid; sest et nende jáled taggaaiajatte
eest árrakaddusid. Enne kóito puggesid molles